

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 841/2015-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészáros a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Mariannou Lechmanovou, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby [REDACTED] v súvislosti s vybavovaním žiadosti o poskytnutie fotokópie zo zdravotnej dokumentácie z 29. mája 2014 a prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gn 41/15/1000-10 z 9. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2015 doručená a 7. októbra 2015 na predchádzajúcu výzvu ústavného súdu

doplnená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAK] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby [REDAKČNÝ ZNAK] (ďalej len „ÚVTOS a ÚVV [REDAKČNÝ ZNAK]“) v súvislosti s vybavovaním jeho žiadosti o poskytnutie fotokópie zo zdravotnej dokumentácie z 29. mája 2014 a prípisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/2 Gn 41/15/1000-10 z 9. júna 2015 (ďalej len „napadnuté vybavenie podnetu“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa toho času nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby [REDAKČNÝ ZNAK], kde vykonáva trest odňatia slobody.

Dňa 29. mája 2014 požiadal sťažovateľ ÚVTOS a ÚVV [REDAKČNÝ ZNAK] na základe § 25 ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“) o vyhotovenie kópie celej zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa jeho osoby. ÚVTOS a ÚVV [REDAKČNÝ ZNAK] žiadosti sťažovateľa nevyhovel a kópiu zdravotnej dokumentácie mu nevyhotovil.

Sťažovateľ podnetom z 25. marca 2015 žiadal Krajskú prokuratúru v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) o vykonanie opatrení v tom smere, aby ÚVTOS a ÚVV [REDAKČNÝ ZNAK] zabezpečil vyhotovenie kópie sťažovateľovej zdravotnej dokumentácie. Krajská prokuratúra podnet sťažovateľa odložila ako nedôvodný.

Opakovaným podnetom z 27. apríla 2015 požiadal sťažovateľ generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu z 25. marca 2015 krajskou prokuratúrou. Generálna prokuratúra opakovaný podnet sťažovateľa odložila ako nedôvodný a k podstate veci uviedla, že *„[p]ostup pracovníkov ÚVTOS a ÚVV [REDAKČNÝ ZNAK], ktorí Vám odmietli vyhotoviť kópiu zdravotnej dokumentácie nebol v rozpore s ustanovením § 25 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože zákon neuvádza povinnosť poskytovateľa zdravotnej starostlivosti*

vyhotovovať kópie zdravotnej dokumentácie na požiadanie. Taktiež nekonštatujem porušenie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý upravuje právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života.“

Sťažovateľ namieta, že v zmysle § 25 ods. 1 písm. a) zákona o zdravotnej starostlivosti je oprávnený nahliadať do zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa jeho osoby v celom rozsahu a v zmysle § 25 ods. 2 uvedeného zákona má právo robiť si na mieste výpisky alebo kópie zo zdravotnej dokumentácie v rozsahu ustanovenom v odseku 1 (v celom rozsahu).

Vzhľadom na to, že sťažovateľ v ústave na výkon trestu odňatia slobody nemôže disponovať vlastným zariadením, ktoré by mu umožnilo vyhotoviť kópie listín, zastáva názor, že je povinnosťou ÚVTOS a ÚVV ■ vyhotoviť mu kópie celej zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa jeho osoby na jeho žiadosť.

Sťažovateľ v kontexte poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci K. H. a ostatní proti Slovenskej republike z 28. 4. 2009 (ďalej len „rozhodnutie ESLP“), v ktorom mal ESLP konštatovať porušenie čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru, keď sťažovateľkám malo byť štátnymi orgánmi odmietnuté vyhotovenie kópií zo zdravotnej dokumentácie, aj keď robenie si výpiskov im bolo umožnené.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1.) Práva sťažovateľa ■, zaručené čl. 6 ods. 1, v čl. 8 ods. 1, 2 Dohovoru postupom a konaním porušovateľa v 1. Rade ÚVV a ÚVTOS ■ a porušovateľa v 2. rade postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry č.k.: IV/2 Gn 41/15/1000-10 zo dňa 09.06.2015 porušené boli.

2.) Ústavný súd SR týmto zrušuje rozhodnutie Generálnej prokuratúry č.k.: IV/2 Gn 41/15/1000-10 zo dňa 09.06.2015 a vec jej vracia na ďalšie konanie.

3.) Porušovateľ v 1.rade, ÚVV a ÚVTOS ■ je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 709,83 Eur (slovom sedemstodevät' Eur a osemdesiattri centov) na bankový účet právnej zástupkyne JUDr. Marianny Lechmanovej, advokát vedený

Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. O zjavne neopodstatnený návrh ide preto vtedy, ak pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07, IV. ÚS 27/2010).

Z obsahu podanej sťažnosti vyplýva nesúhlasné stanovisko sťažovateľa s postupom ÚVTOS a ÚVV [REDAKČIA] a následne krajskou prokuratúrou a generálnou prokuratúrou pri napadnutom vybavení podnetu.

Námietke sťažovateľa na porušenie práva na spravodlivé súdne konanie napadnutým vybavením podnetu ústavný súd nevyhovел z dôvodu, že čl. 6 ods. 1 dohovoru sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (m. m. III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09 atď.).

Ktorákoľvek zložka prokuratúry v trestnom konaní nemá postavenie súdneho orgánu a jej akékoľvek rozhodnutie nie je súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 263/09).

Pri námietke sťažovateľa, že je v zmysle ustanovení § 25 ods. 1 a 2 zákona o zdravotnej starostlivosti oprávnený na vyhotovovanie kópií zo zdravotnej dokumentácie, avšak vzhľadom na to, že je toho času umiestnený v ústave na výkon trestu odňatia slobody a je povinný sa podrobiť obmedzeniam vyplývajúcim z výkonu trestu odňatia slobody, a preto nemá možnosť disponovať vlastným zariadením, ktoré by mu umožnilo vyhotovenie kópií zdravotnej dokumentácie, ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že nevyhovenie žiadosti sťažovateľa z dôvodu, že zákon neukladá poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (ÚVTOS a ÚVV [REDAKČIA]) vyhotovovať kópie zdravotnej dokumentácie na požiadanie, ústavný súd nevníma ako zásah do práv podľa čl. 6 ods. 1 a ani čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoj právny názor, podľa ktorého postup orgánu verejnej moci v súlade s platným a účinným zákonom nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv garantovaných ústavou a ani práv garantovaných dohovorom či inou kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00), a zároveň zdôrazňuje, že aj keď je prokuratúre v zmysle čl. 149 ústavy zverená funkcia chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb a právnických osôb, nemôže plniť túto funkciu nad rámec, či

dokonca v rozpore so zákonom, pretože aj na ňu sa vzťahuje čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (II. ÚS 280/2015).

K namietanému rozhodnutiu ESLP vo veci K. H. a ostatní proti Slovenskej republike ústavný súd uvádza, že ESLP v predmetnom rozhodnutí zdôraznil práve individuálny prístup k využitiu čl. 8 dohovoru a zdôraznil, že čl. 8 neposkytuje všeobecné právo na prístup k údajom v zmysle práva na informácie.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že namietané porušenie čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru je zjavne neopodstatnené.

Keďže sťažnosť bola ako celok odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 3 ústavy), ústavný súd o návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ďalej nerozhodoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2015